

Giới thiệu Anh Sẽ Giấu Em Sâu Tận Trong Tim

Bạn đang đọc truyện Anh sẽ giấu em sâu tận trong tim của tác giả Cổ Tây Tước trên website đọc truyện online. Truyện này thật ra là phiên ngoại về Chu Cẩm Trình trong bộ truyện “Gặp em là điều tuyệt đẹp nhất” của Cổ Tây Tước. Mình thì xem như phiên ngoại này là một đoản văn, vì nó có 12 chương, và cũng khá dài như đoản văn, hơn nữa, lúc đi kiếm truyện bên web 91mama, thì thấy trong mục “đề cử truyện” cũng có thread ghi phần này là “đoản văn của Cổ Tây Tước”. Đoản văn này là về mối quan hệ của Chu Cẩm Trình và Phan Thanh Thanh. Theo vai vế, thì Thanh Thanh là cháu họ hàng xa của mẹ của Cẩm Trình, gọi Cẩm Trình bằng “chú”. Cẩm Trình nhận nuôi Thanh Thanh vào năm cô ấy 14 tuổi sau khi ba mẹ cô ấy bất ngờ qua đời. Lúc ban đầu, Thanh Thanh vẫn gọi Cẩm Trình bằng “chú” xưng “cháu” và Cẩm Trình cũng thế. Sau này, khi có chút biến sự xảy ra, Thanh Thanh đã không còn xưng “chú” nữa mà đã xưng bằng “anh”. Vì thế, trong chương thứ 1 và khúc đầu chương 12 khi Cẩm Trình hồi tưởng lại lúc mới nhận nuôi Thanh Thanh, mình vẫn để Cẩm Trình xưng Thanh Thanh là “chú- cháu”, đến sau khi hai người phát sinh quan hệ, thì theo mình nghĩ anh có thể đã đổi cách xưng hô sang “anh-em”. Còn TT sau năm 16 thì đã đổi xưng hô bằng “anh – em” theo như đã nói “Kể từ khi đó, không biết vì sao, tôi đã không gọi anh là ‘chú’ nữa.” Về Chu Hề, chị của Chu Cẩm Trình, vì không biết quan hệ của hai người kia (hoặc có thể biết nhưng không chấp nhận), và nên mình vẫn để Chu Hề xưng “cô-cháu” với Thanh Thanh. Nói tóm lại, -ban đầu lúc mới nhận nuôi TT, xưng hô giữa TT và CT là “chú – cháu” - Sau khi cả hai phát sinh quan hệ, thì đổi thành anh – em- Chị gái của CT, Chu Hề, vẫn xưng cô – cháu với TT- Ninh Ninh trong đoản văn này chính là nhân vật nữ chính của truyện “Gặp em là điều tuyệt đẹp nhất”, An Ninh.

Bạn đang đọc truyện *Anh Sẽ Giấu Em Sâu Tận Trong Tim* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Lúc Chu Cẩm Trình gọi điện thoại tới, thì tôi vừa mới dạy xong. Tôi đang dạy Anh văn ở một trường đại học. Tôi đến phòng giáo vụ để cất sách, nói chuyện dăm ba câu với mấy đồng nghiệp, vừa vặn lúc ấy xe của Chu Cẩm Trình cũng đã đến dưới lầu.

Tôi đi tới mở cửa xe và ngồi vào ghế lái phụ. Người bên cạnh vẫn mặc âu phục và mang giày da, nhìn vừa chín chắn vừa giỏi giang. Anh nhìn tôi cười, rồi khởi động xe. Người đàn ông gần bốn mươi tuổi này, bản lĩnh và mảnh khảnh đã lão luyện lắm rồi. Mười mấy năm trước, tôi không thể hiểu rõ suy nghĩ của anh, bây giờ thì lại càng không.

Lần này, có lẽ đã hai tháng không gặp nhau rồi? Không biết hai tháng này anh bận bịu chuyện gì nhỉ? Tôi thôi không đoán nữa, thậm chí tôi còn cảm thấy, anh không đến, ngược lại tôi thấy nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

Tôi là đứa con của họ hàng xa của mẹ anh, lúc tôi mười bốn tuổi, ba mẹ bất ngờ qua đời, là anh đã nhận nuôi tôi. Lúc đó, anh cũng chỉ mới hai mươi bốn tuổi, vừa tốt nghiệp đại học, lập tức được phân công công tác, nếu bàn về vai vế thì tôi phải gọi anh một tiếng “chú”.

Đúng thật lúc đầu tôi gọi anh bằng “chú”, trường bối duy nhất chịu nhận nuôi tôi. Cho đến khi kinh nguyệt đến vào năm tôi mười lăm tuổi, anh mua băng vệ sinh cho tôi, dạy tôi cách dùng những thứ đó. Anh đem ra trải giường dính máu của tôi đi ngâm và giặt sạch sẽ.

Kể từ khi đó, không biết vì sao, tôi đã không gọi anh là “chú” nữa.

Mười sáu tuổi, tôi lên cấp 3. Thi đậu vào trường điểm đứng đầu trong thành phố. Anh dẫn tôi đi ăn mừng, trong bữa tiệc, tôi nói với anh rằng dự định sẽ ở nội trú trong trường. Tôi tính hỏi ý kiến của anh thế nào, nếu anh không đồng ý, thì tôi sẽ học ngoại trú. Nhưng anh trước giờ sẽ không bận tâm đến những chuyện này, nhấp một ngụm trà, gật đầu nói “tùy cháu”.

Trường cấp 3 cũng là lần đầu tiên tôi ngủ tập thể, rất mới lạ, cũng thật thích, những người xung quanh đều rất nhiệt tình và hào sảng, từ lúc khai giảng đến giờ tôi cũng cố gắng làm quen không ít bạn bè. Ngày trước, tôi chỉ thui thủi một mình, nhất là trong mấy năm ba mẹ mới vừa qua đời, trầm lắng ủ dột không ai dám đến gần. Sau hai năm ở cùng Chu Cẩm Trình, tôi dần dần thay đổi bản thân, ít nhất không thể để cho anh chán ghét, không thể để cho anh có lý do đuổi tôi đi, vì tôi đã không còn nhà để về, chỉ có anh đồng ý cần tôi mà thôi. Tôi chăm chỉ học hành, cũng tạo quan hệ tốt với giáo viên, rồi làm thêm, kiếm chút tiền sinh hoạt, không muốn trở thành gánh nặng cho anh, cho dù số tiền này chẳng đáng là gì với anh cả. Trong 2 năm ngắn ngủi, anh đã ngồi lên vị trí khá tốt, anh rất tài giỏi, tôi biết điều đó.

Ở cấp 3, học sinh nữ ngủ cùng phòng thường thích tám chuyện với nhau đến khuya lơ khuya lác mới đi ngủ, mấy cô nàng chỉ toàn nói về anh chàng này đẹp trai, anh chàng kia thông minh học giỏi, khi nghe họ tán dóc, trong lòng tôi luôn nghĩ, dù đám con trai đó đẹp trai, hay thông minh đến cỡ nào, thì cũng không thể sánh bằng Chu Cẩm Trình.

Sau tuần đầu tiên sống ở trường, tôi về nhà vào dịp cuối tuần, lòng luôn khắc khoải một nỗi nhớ. Thế nhưng, hôm nay anh lại không có ở đây. Hôm sau, lúc tôi đi ra phòng khách thì đã thấy anh đang làm điểm tâm trong bếp.

Buổi sáng hôm đó, hai chúng tôi cùng nhau ăn điểm tâm, tôi thì cứ vui đầu ăn, còn anh thì cầm tờ báo, vừa xem tin tức vừa ăn điểm tâm, thông thả ung dung.

Đến cuối cùng, anh hỏi tôi “thích nghi với trường mới chứ?”

Tôi nói rất ổn.

Chu Cẩm Trình cười cười, “Vây thì tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Anh Sẽ Giấu Em Sâu Trong Tim* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

Năm học thứ ba ở trường cấp 3, tôi dần cởi mở hơn, năm lớp 11, một cậu học sinh khá đẹp trai trong lớp viết một lá thư thật dài cho tôi, cậu ta hi vọng cùng đi học vào buổi sáng với tôi, và cùng nhau đọc sách. Khi ấy, trường học rất nghiêm khắc đối với việc yêu sớm, nếu như bị phát hiện thì không chỉ bị thông báo cho gia đình biết mà còn bị phê bình và xử phạt nữa, thế mà tôi lại đồng ý.

Tôi rất dè dặt với cậu ta, tôi không biết phải yêu thế nào, tuy nói là cùng nhau đi học vào buổi sáng, rồi cùng nhau đọc sách, nhưng cho đến bây giờ cũng chưa nói được mấy câu, đừng nói chi đến nắm tay. Thậm chí, mỗi khi ở bên cậu ta, trong lòng tôi lại mông lung suy nghĩ đến việc khác...

Sau một tháng quen nhau, một ngày chủ nhật cậu ta đưa tôi về nhà, thật ra thì tôi cũng không mấy vui khi cậu làm như vậy, không thích cậu ta đến gần nhà của tôi. Đầu vậy, chúng tôi là người yêu, cậu ta nói đưa tôi về nhà là việc phải làm, sau khi ra khỏi trường, cậu ta trở nên bạo gan hơn, thậm chí còn muốn ôm tôi ở trước cửa nhà, làm tôi sợ hãi người, lui về phía sau, vừa lui thì vấp phải bậc thang, vì thế tôi đã ngã ngồi ở trên đất...

Chu Cẩm Trình vừa lái xe vào, anh xuống xe nhìn thấy tôi, lại nhìn cậu học sinh kia, không nói gì hết...

Nhìn anh bước ngang qua tôi, đi thẳng vào trong nhà, tôi tủi thân muốn khóc. Bạn trai của tôi bị hù sợ, anh cho rằng tôi ngã đau, cuống cuồng đỡ tôi dậy, “Thanh Thanh, không sao chứ?! Xin lỗi, sau này anh sẽ không như thế nữa!”

Tôi đứng dậy và nói với cậu ta: “Cám ơn anh đã đưa em về, anh đi đi.”

Anh nhìn thấy tôi sắp khóc, cũng không dám nói thêm nữa, “Được rồi, thứ hai chúng ta gặp lại ở trường.” Cậu ta vừa đi vừa quay đầu lại, đợi đến khi cậu ta đi khuất thì tôi mới xoay người vào nhà.

Mở cửa đi vào liền thấy Chu Cẩm Trình đang ngồi trên ghế sofa xem tin tức, tay đang cầm một ly trà. Tôi không chào hỏi đã trở về phòng.

Sau đó anh tới gõ cửa, gọi tôi ăn cơm tối. Tôi làm ngơ, anh cũng không gọi nữa.

Ban đêm lúc tôi ra ngoài, nhìn thấy anh ngủ thiếp đi trên ghế sofa. Ánh đèn bàn loe loé hoà cùng ánh sáng trên TV chiếu vào gương mặt của anh, vốn đã cân đối đầy nam tính giờ lại càng thêm lực hấp dẫn khó tả. Anh mới hai mươi tám tuổi, nhưng thoát nhìn như đã trải qua bao thăng trầm cuộc đời. Tôi đi tới ngồi cạnh anh, tay nhẹ nhàng chạm vào bàn tay vẫn đặt trên cuốn sách chính trị và pháp luật của anh, anh không nhúc nhích, thật lâu sau đó, tôi hôn lên môi anh. Lòng lo lắng thấp thòm không thôi, tự nói với mình, chỉ một lần này thôi.

Tay của anh chuyển động, trở tay nắm lấy tay tôi, nhưng vẫn không mở mắt. Anh chậm chậm hôn đáp lại tôi, tim tôi đập như trống dồn trong lồng ngực!

Đây là nụ hôn đầu đời của tôi, đã dành cho Chu Cẩm Trình, và anh cũng muốn, tôi cảm thấy vui sướng và thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Anh Sẽ Giấu Em Sâu Trong Tim* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Một tuần sau, tôi chia tay với bạn trai, tôi cúi đầu nói xin lỗi. Cậu ta hỏi tôi tại sao? Tôi nói sắp lên lớp 12 rồi, tôi muốn cố gắng học hành, muốn thi vào trường đại học Bắc Kinh. Cậu ta chỉ cười nói, “Vây cùng nhau cố gắng”. Tôi không biết chúng tôi có tính là chia tay trong hoà bình không?

Năm lớp 12, tôi rất ít về nhà, cơ bản mà nói thì một hai tháng mới trở về một lần. Có lúc có thể gặp được Chu Cẩm Trình, lúc thì không.

Nếu gặp thì cũng chỉ nói đôi ba câu, nội dung nói chuyện cũng chỉ vụn vặt. Càng lúc anh càng bận rộn, như là nhân viên ngoại giao chính thức vậy. Tôi từng thấy anh một lần ở trên TV, nghiêm nghị vừa phải, nụ cười thân thiện. Tôi tìm đoạn tin tức kia trên mạng bằng mọi cách rồi chép vào đĩa, sau này thỉnh thoảng sẽ lấy ra xem.

Tôi dốc toàn lực để thi đại học, kết quả cũng không ngoài dự đoán là vậy. Lúc điền bản nguyện vọng, tôi không có hỏi ý kiến Chu Cẩm Trình. Ngày

diễn xong nguyện vọng, lớp tổ chức ăn mừng và ca hát, cả đám ăn chơi thoải thích ở quán karaoke. Tôi cũng cùng mấy người bạn uống bia ở phòng ngủ trước đó, lúc đi ca hát ai nấy cũng đều có chút say.

Nhìn đám bạn rôm rả vui đùa, lòng tôi cũng thả lỏng đôi chút. Bên cạnh có người đẩy tôi, nói: “Thanh Thanh, di động của bạn reng kia.”

Tôi lấy ra xem, nhìn cái tên nhấp nháy trên màn hình khiến tim tôi đập thật nhanh.

Tôi đi ra ngoài hành lang nghe điện thoại. Chu Cẩm Trình hỏi tôi đang ở đâu?

“Đang cùng bạn bè đi hát karaoke.”

Anh đáp: “Lúc nào thì xong? Tôi đến đón em.” Nghe giọng điệu anh như đang thương lượng, muốn hay không cũng được.

Tôi cắn môi dưới, nói chỗ tôi đang hát, “Anh bây giờ có thể tới đón em không?”

Anh giống như cười, “Được.”

Tôi nói với mấy đứa bạn trong phòng là có chuyện phải đi trước, sau khi gian nan thoát thân, đến trước cửa KTV chờ Chu Cẩm Trình, chốc lát sau bỗng có người vỗ vai tôi, tôi quay đầu lại, là cậu học sinh trước đây tôi từng quen. Cậu ta nói: “Sao đi nhanh vậy? Em cũng chưa hát mà.”

“Em hát không hay lắm.”

Cậu ta cười ngượng ngùng, nói: “Anh cũng đăng ký vào đại học Bắc Kinh.”

“Viên Bách. . . . . Thật xin lỗi.”

Cậu ta xua tay, “Ôi, em đâu có lỗi gì với anh. Nhưng mà, Phan Thanh Thanh, bốn năm tới chúng ta sẽ ở cùng một thành phố, nếu như em có chuyện gì cần giúp, hay muốn kiếm người tâm sự, hãy nghĩ đến anh đầu tiên nhé, được không?”

Nếu như không có Chu Cẩm Trình. . . . . Tôi có thể sẽ thích cậu nam sinh nhiệt tình tốt bụng này hay không? Dù đáp án thế nào, cũng chỉ là giả thiết, mà đã là giả thiết thì chẳng mang ý nghĩa gì hết. Bởi vì trong lòng tôi đã có Chu Cẩm Trình. Tình cảm của tôi đối với anh là ỷ lại, là e sợ, là ngưỡng mộ, là hy vọng xa vời. Và không người nào có thể thay thế được.

Bạn đang đọc truyện *Anh Sợ Giấu Em Sâu Tận Trong Tim* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

Khi Chu Cẩm Trình đến, tôi đã đứng đợi anh trong gió đêm cả nửa tiếng. Anh bảo là kẹt xe.

Tôi nói, tôi cũng mới ra.

Trên đường đi, anh hỏi tôi: “Chủ nhiệm lớp em nói em đăng kí đại học Bắc Kinh?”. .

“Vâng.”

Anh gật đầu một cái, “Cũng rất tốt.”

Chương 5

Nhưng buổi tối hôm đó anh đã ngủ cùng tôi. Tôi uống rượu, hơi say, nhưng tôi biết mình tỉnh táo, tỉnh táo đi quyến rũ anh. Tôi ôm lấy cổ của anh mà hôn tới tấp, anh hơi bàng hoàng, nhưng không hề cự tuyệt. Tôi khấn trương đến độ toàn thân run rẩy, đầu thế vẫn một mực ôm lấy hắn.

Anh cười nói: “Còn nhỏ mà đã học đòi uống rượu rồi.”

“Em sắp 20 rồi.”

Một lát sau, anh nói: “Đi tắm trước đi.”

Tôi mừng rỡ khôn xiết, nhưng dù sao cũng chưa có kinh nghiệm trong mấy chuyện này, chỉ vài lần mơ mộng đến, cũng khó tránh khỏi bối rối. Mà đã có anh trấn an vỗ về sự luống cuống của tôi, chỉ dẫn tất cả.

Chúng tôi không giữ gì lại, chân thành trao cho nhau ở trên giường, tôi vịn bờ vai của anh, anh nhẹ nhàng hôn lên ngực của tôi, tôi cắn môi, mắt ướt nhòa.

Giọng nói trầm thấp của anh cất lên, “Thanh Thanh, gọi tên anh đi.”

Lòng tôi rối bời, khề khàng gọi: “Cầm Trình, Chu Cầm Trình. . .”

Cảm giác được anh đang từ từ tiến vào thân thể tôi, cảm giác đau rất khiến tôi bật thành tiếng, anh vuốt tóc của tôi, tôi loáng thoáng nghe được anh nói: “Đừng khóc. . . Anh chỉ có em”

Cảm giác đau đớn và tê dại lan khắp cơ thể, tôi cảm thấy mình như lênh đênh trên mặt nước, lúc thì chìm đắm, lúc lại bồng bềnh. Tôi nắm thật chặt bề gối duy nhất có thể cứu tôi, “Chu Cầm Trình. . .”

Tôi nhận được giấy thông báo nhập học, tôi đã trúng tuyển vào trường đã đăng ký, ngày 10/9 phải đến trình diện.

Chu Cầm Trình thấy giấy thông báo, chỉ nói là: “Ngày đó anh đưa em đi.”

Nhưng ngày đó anh không đưa tôi đi, vì anh có một hội nghị quan trọng.

Tôi tự thu dọn hành lý, rồi đón xe đến sân bay. Khi máy bay cất cánh, tôi vẫn không thấy anh đến.

Bạn đang đọc truyện *Anh Sẽ Giấu Em Sâu Tận Trong Tim* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

Nhưng buổi tối hôm đó anh đã ngủ cùng tôi. Tôi uống rượu, hơi say, nhưng tôi biết mình tỉnh táo, tỉnh táo đi quyến rũ anh. Tôi ôm lấy cổ của anh mà hôn tới tấp, anh hơi bàng hoàng, nhưng không hề cự tuyệt. Tôi khấn trương đến độ toàn thân run rẩy, đầu thế vẫn một mực ôm lấy hắn.

Anh cười nói: “Còn nhỏ mà đã học đòi uống rượu rồi.”

“Em sắp 20 rồi.”

Một lát sau, anh nói: “Đi tắm trước đi.”

Tôi mừng rỡ khôn xiết, nhưng dù sao cũng chưa có kinh nghiệm trong mấy chuyện này, chỉ vài lần mơ mộng đến, cũng khó tránh khỏi bối rối. Mà đã có anh trấn an vỗ về sự luống cuống của tôi, chỉ dẫn tất cả.

Chúng tôi không giữ gì lại, chân thành trao cho nhau ở trên giường, tôi vịn bờ vai của anh, anh nhẹ nhàng hôn lên ngực của tôi, tôi cắn môi, mắt ướt nhoà.

Giọng nói trầm thấp của anh cất lên, “Thanh Thanh, gọi tên anh đi.”

Lòng tôi rối bời, khề khàng gọi: “Cầm Trình, Chu Cầm Trình. . .”

Cảm giác được anh đang từ từ tiến vào thân thể tôi, cảm giác đau rất khiến tôi bật thành tiếng, anh vuốt tóc của tôi, tôi loáng thoáng nghe được anh nói: “Đừng khóc. . . Anh chỉ có em”

Cảm giác đau đớn và tê dại lan khắp cơ thể, tôi cảm thấy mình như lênh đênh trên mặt nước, lúc thì chìm đắm, lúc lại bồng bềnh. Tôi nắm thật chặt bề gối duy nhất có thể cứu tôi, “Chu Cầm Trình. . .”

Tôi nhận được giấy thông báo nhập học, tôi đã trúng tuyển vào trường đã đăng ký, ngày 10/9 phải đến trình diện.

Chu Cầm Trình thấy giấy thông báo, chỉ nói là: “Ngày đó anh đưa em đi.”

Nhưng ngày đó anh không đưa tôi đi, vì anh có một hội nghị quan trọng.

Tôi tự thu dọn hành lý, rồi đón xe đến sân bay. Khi máy bay cất cánh, tôi vẫn không thấy anh đến.

Bạn đang đọc truyện *Anh Sẽ Giấu Em Sâu Tận Trong Tim* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Cuộc sống đại học không khác gì suy nghĩ của tôi, nhàn rỗi, tự do, thích hợp để yêu.

Nhưng tôi đã không còn như hồi học cấp 3 nữa, vì nhớ một người mà kiếm đại ai đó để thay thế. Vậy càng gay go hơn. Cho nên, tôi dành phần lớn thời gian sau khi học xong để đi làm thêm.

Chu Cẩm Trinh rất ít liên lạc với tôi, mà tôi cũng đổi thành nửa năm mới về nhà một lần.

Về nhà trong kì nghỉ đông đầu tiên, Chu Cẩm Trinh bận bịu tiếp đãi những người tới nhà chúc Tết, anh mặc áo len rộng thùng thình thoải mái dễ chịu, cười nhả nhận tiếp đón. Những người kia cung kính nói: “Ngoại giao Chu, năm tới xin anh chiêu cố nhiều hơn!”

Anh thông dong gật đầu, “Nhất định, nhất định rồi.”

Những người đó lúc nhìn thấy tôi cũng hơi ngạc nhiên, Chu Cẩm Trinh nói “Đây là cháu gái của tôi”.

Đêm hôm đó, tôi nằm trong lòng anh, ngón trỏ vẽ vài vòng trên ngực của anh. Anh nhắm nghiền hai mắt, nắm lấy tay của tôi và nói: “Đi tắm rồi ngủ đi.”

Tôi rũ rứt xuống, sau đó trở mình nằm lên người anh. Tôi hôn ngực anh, anh nhú mảy, “Thanh Thanh?” Tôi vẫn hôn anh, dần xuống dưới, lúc đến phần bụng của anh, anh bỗng dùng tay nâng cằm tôi lên, “Được rồi, đã đủ rồi.”

Mới giây trước đây, chúng tôi vẫn còn thân mật, vậy mà giờ phút này lại cách xa nghìn trùng. Tôi cảm thấy lạnh lẽo.

Năm hai và năm ba đại học, tôi chỉ trở về vào đêm 30, còn lại đều ở Bắc Kinh.

Kì nghỉ đông năm hai đại học, Chu Cẩm Trinh dẫn tôi tham gia tiệc cưới của chị anh. Người tham gia tiệc cưới cũng không nhiều, anh dẫn tôi kiếm chỗ ngồi xuống, “Đói bụng thì tự đi lấy thức ăn, đừng uống rượu.” Dứt lời, anh đi đến chào hỏi một nhóm người mặc âu phục giày da ở đằng trước. Tôi nhìn anh uống ly này rồi lại đến ly khác, cười niềm nở với những người kia.

Tôi nhìn cô dâu mặc sườn xám, đáng ra tôi phải gọi chị của Chu Cẩm Trinh một tiếng “cô”. Nhưng dù sao quan hệ quá xa, lại không thường tiếp xúc, cho nên cũng không mấy quen thuộc. Tôi nghĩ, chị ấy cũng không nhận ra tôi đâu, bởi vì Chu Cẩm Trinh chưa từng dẫn tôi đến gặp người thân, bạn bè hay người yêu của anh.

Nhìn những người giàu có kia, cảm giác mình không chỉ xa lạ mà còn xấu hổ.

Mà tôi ở đây, chẳng qua là vì chờ anh. Khi tiệc rượu đã được phân nửa, tôi nhìn thấy anh, anh đang nhìn một cô gái xinh đẹp nhưng khá lạnh lùng, trong ánh mắt thờ ơ của anh lại chứa chan chân thành và nuối tiếc.

Tôi đột nhiên bật cười, cúi đầu. Tôi vuốt mặt của mình, phát hiện mình hơi giống cô gái đó, chỉ có điều, cô gái ấy trẻ hơn, và xinh đẹp hơn.

Tôi không đợi anh nữa. Đứng dậy rời khỏi bàn tiệc. Bữa tiệc đang tung bừng náo nhiệt, nên dù tôi có rời đi thì cũng không ai phát hiện.

Lúc tôi ra đến sảnh khách sạn, thì phát hiện bên ngoài tuyết đang rơi rất nhiều. Tôi đưa tay hứng bông tuyết, nhìn nó tan ra trong lòng bàn tay, cái lạnh bao phủ cõi lòng.

Tôi bắt xe về nhà tự nấu mì ăn. Gác chân lên bàn, quần chần mỏng ngồi trên ghế ngay cửa sổ, nhìn tuyết rơi ở bên ngoài, nhắm nháp từng sợi mì.

Chu Cẩm Trinh trở lại nhìn thấy tôi ở đó, không nói gì cả. Trên thực tế, anh cũng đã hơi say, chân bước loạng choạng vào phòng tắm, tôi nghe thấy bên trong có tiếng nôn.

Tôi bỏ chần trên người ra đi tới cửa phòng tắm, đợi anh ới xong, mới tới dìu anh đến dưới vòi sen, sau đó đứng dậy đi rót một ly nước cho anh súc miệng. Cuối cùng, tôi giúp anh cởi quần áo, tắm rửa sạch sẽ. Anh cười vuốt mặt của tôi, “Em thật ngoan.”

Hơi nước trong phòng che đi mặt của tôi, cho nên anh dường như không thấy rõ khi đó tôi rất muốn khóc.

Bạn đang đọc truyện *Anh Sẽ Giấu Em Sâu Tận Trong Tim* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Vào năm cuối đại học, tôi xin ở lại trường làm việc sau khi tốt nghiệp, thành tích của tôi vốn xuất sắc, thái độ làm việc cũng nghiêm chỉnh, cho nên giáo viên hướng dẫn rất nhanh đã trả lời, nói sau khi viết xong luận văn tốt nghiệp có thể theo thầy ấy làm việc, sau đó có thể suy nghĩ việc học lên thạc sĩ nữa. Tôi rất cảm ơn thầy.

Kỳ nghỉ đông năm ấy, tôi không về nhà, ở lại trường học viết luận văn. Người ở lại vào kỳ nghỉ đông ít hơn nhiều so với kì nghỉ hè, cả đại học như một thành phố hoang vắng. Bình thường thì người người tấp nập, giờ thì rất khó gặp được một ai. Căn tin trường học cũng không bán cơm, cho nên tôi thường phải ra bên ngoài ăn. Sau khi dự báo thời tiết thông báo mấy ngày sắp tới sẽ có tuyết rơi, tôi dứt khoát mua một thùng mì tôm trữ trong phòng, phòng trường hợp đói bụng lại không thể ra ngoài mua mì tôm.

Buổi tối trước đêm 30, tôi nhận được điện thoại của Chu Cẩm Trình, anh hỏi tôi, “Ngày mai có về không?”

“Không có về.” Tôi không tìm được cớ, ở trường có chuyện, hay không mua được vé xe, những lý do này đối với anh cũng quá dễ dàng đoán được, vì thế cũng chẳng viện cớ làm gì.

Anh trầm mặc trong chốc lát, rồi nói tiếp: “Anh biết rồi.”

Ngày hôm sau tôi lại gặp phải Viên Bách, chúng tôi vốn học đại học trong cùng một thành phố, gặp lúc nào không gặp, lại gặp ngay đúng dịp này. Ngày đó tuyết vừa ngừng rơi, tôi đến quán ăn mà tôi thường ăn ở bên ngoài, cậu ta lúc đó cũng đang đi vào quán, hai người nhìn nhau, có chút kinh ngạc.

Sau khi cậu ta gọi một phần cơm xào liền ngồi xuống đối diện tôi, hai người đều cười, sau đó trò chuyện với nhau khá lâu.

Viên Bách nói ba mẹ cậu ta đều ở nước ngoài, đầu năm mới trở về, cho nên cậu ta quyết định mừng bốn mới về nhà. Khi cậu ta hỏi tôi, tôi nói: “Trong nhà cũng không còn ai, nên sẽ không về.”

Viên Bách biết ba mẹ tôi đã qua đời rồi, cũng không đành lòng hỏi thêm nhiều. Ăn xong thì cậu ta trả tiền, tôi rất ngượng ngùng, bẽn lẽn cảm ơn. Cậu ta theo thói quen xưa tay, “Trời ạ, khách sáo làm gì, dù sao chúng ta cũng xem như là. . . bạn học cũ.”

Tôi lúng túng, không nói gì thêm.

Sau đó cậu ta một mực đòi đưa tôi về ký túc xá, lúc cách ký túc xá chừng 50m, tôi lại bắt gặp Chu Cẩm Trình mặc áo gió đứng ở trong tuyết.

Anh nhìn chúng tôi, ánh mắt sâu lắng.

Tôi không biết phải làm sao, đột nhiên xoay người ôm lấy người bên cạnh, tôi nhỏ nhẹ nói: “Xin lỗi, xin lỗi, Viên Bách, anh ôm em được không?”

Viên Bách ôm lấy tôi.

Bàn tay tôi đồ mồ hôi nắm lấy tay Viên Bách đi đến trước mặt anh, thấp giọng nói: “Anh sao lại đến đây?”

Giọng nói anh vẫn bình thản, “Muốn tới đây ăn bữa cơm với em.” Anh nhìn Viên Bách, hỏi: “Em ấy ăn rồi sao?”

Viên Bách gật đầu.

Chu Cẩm Trình cười cười, “Vậy thì tốt.”

Chu Cẩm Trình không ở lâu, thậm chí còn không lên phòng của tôi ngồi một lúc, nói mấy câu dưới ký túc xá liền đi.

Anh nói: “Em có bạn tôi cũng yên tâm rồi.”

Anh nói: “Lúc nào trở lại thì gọi điện cho anh.”

Anh nói: “Ăn ít mì tôm một chút.”

Anh nói: “Anh đi đây. Vào đi, bên ngoài lạnh lắm.”

Tôi nhìn anh đi xa, Viên Bách vẫn đang nắm tay tôi, cậu ta nói: “Lúc học cấp 3, anh thấy anh ta dự cuộc họp phụ huynh của em, anh ta là chú của em à?”

Tôi ngẩn người.

Viên Bách buông tay của tôi ra, ôn tồn nói: “Anh ta là trưởng bối của em, cũng là người em yêu?”

“ . . . Các người khiến tôi thấy ghê tởm.”

Câu nói cuối cùng của Viên Bách giống như một nhát dao đâm sâu vào lòng tôi, đau đến mức tôi muốn ngất xỉu.

“Thật xin lỗi.” Tôi lẩm bẩm nói, không biết mình xin lỗi vì lợi dụng cậu ta, hay xin lỗi vì chuyện gì khác.

Sau khi Viên Bách đi, tôi đứng lặng dưới trời tuyết, cho đến khi cả người thấm lạnh mới định thần lại, trở vào ký túc xá liền đi ngủ. Nửa đêm phát bệnh, sốt rất cao, lúc mơ màng cảm giác có người đút tôi uống nước. Giọng nói quen thuộc thờ dãi: “Đã nói với em bên ngoài lạnh lắm, thế mà chẳng chịu nghe.”

Ngày hôm sau thức dậy, trong căn phòng trống trải của tôi có thêm một người.

Bạn đang đọc truyện *Anh Sẽ Giấu Em Sâu Tận Trong Tim* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Sau khi tốt nghiệp năm thứ tư, tôi được giữ lại trường, trong thời gian đó cũng có trở về nhà một lần. Đó là lần đầu tiên tôi trở về nhà sau nửa năm làm việc, trong tiềm thức của mình, tôi vẫn xem nơi đó là nhà. Ngày đó, vừa lúc Chu Hề tới dùng cơm, sau khi Chu Hề kết hôn thì đã dọn đến thành phố G, rất ít đến đây. Chị ấy đối xử với tôi khá lạnh nhạt và kiêng dè. Tôi nghe chị ấy nói Chu Cẩm Trình đã có bạn gái. Khi đó anh đang ở trong bếp, còn tôi thì ngồi trong phòng khách nghe chị ấy kể về bạn gái của anh. Chu Hề nói cô gái kia là đồng nghiệp của anh, là người rất vui vẻ sáng khoái.

Tôi nói “Vâng, hai người rất xứng đôi.”

Tôi và Chu Cẩm Trình nhất định không thể bên nhau. Anh là trường bối của tôi, họ hàng của chúng tôi đều biết. Sự nghiệp của anh không ngừng phát triển, không thể có bất cứ sai sót gì, càng không thể để cho người khác bắt được anh có mờ ám với cháu nuôi.

Ở được một ngày, tôi nói với Chu Cẩm Trình muốn trở về trường, sau này sẽ rất bận, cũng sẽ ít trở về hơn.

Anh nhìn tôi, chậm rãi dùng khăn mặt lau khô bàn tay vừa mới rửa trái cây, nói: “Ừ, anh biết rồi.”

Sau đó, anh cầm dao gọt trái cây ngồi trên sa lon trong phòng khách gọt táo, xem TV, lại như nhớ tới cái gì, quay đầu hỏi tôi, “Em muốn ăn không?”

Tôi nói không.

Anh đem quả táo vừa gọt xong quăng vào thùng rác. Tôi không biết có phải anh đang tức giận hay không? Dù sao anh cũng không hề nói gì hết.

Bạn đang đọc truyện *Anh Sẽ Giấu Em Sâu Tận Trong Tim* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 9

Công việc cũng bắt đầu bận rộn hơn sau khi tôi trở về trường học, cũng ở đây học thạc sĩ hai năm. Số lần về nhà trong thời gian này chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Một năm ấy trở về, không ngờ đã là năm thứ bảy, tôi đã hai mươi sáu tuổi.

Chu Cẩm Trình không có ở nhà, tôi cũng không lấy làm thắc mắc. Nghe nói hiện giờ anh đã không làm nhân viên ngoại giao nữa, chuyển đến một đơn vị chính quyền cấp quốc gia.

Tôi để hành lý xuống, đến tủ lạnh tìm đồ uống, lại phát hiện tủ lạnh trống không. Xem ra anh đã không thường tới đây. Sau đó tôi đi siêu thị. Ở siêu thị tôi tình cờ gặp được Chu Cẩm Trình.

Lúc tôi đẩy xe đến khu vật dụng hàng ngày, ngay phía trước đường đi thấy được anh, bên cạnh anh còn có một cô gái đoan trang phóng khoáng. Tôi dừng bước, ngó anh đang nhìn hai mẹ con trước mặt lúc đó cũng ngừng lại. Sự dịu dàng hiện lên trong mắt anh, anh đi tới chào họ, tôi nhìn cô gái kéo cánh tay người mẹ, thì ra là cô ấy.

Tôi vòng xe đẩy, đi ngược lại hướng bọn họ, càng đi càng xa.

Lúc tối, Chu Cẩm Trình lại trở về, chỉ một mình. Lúc anh nhìn thấy tôi có chút sững sờ, “Sao. . . đột nhiên trở về? Cũng không nói trước với anh một tiếng.”

Tôi nói “Vâng”, tôi lí nhí đáp, không muốn giải thích.

Anh cũng không để tâm, nói: “Ăn cơm tối chưa? Anh đi nấu cơm.”

Tôi nói: “Ăn rồi.”

Anh đảo mắt nhìn hộp mì tôm tôi bỏ trong thùng rác bên cạnh, không nói gì. Tôi đang xem một bộ phim kinh dị trên TV, rúc vào góc sofa lon, phủ chăn kín chân.

Chu Cẩm Trình rót một ly sữa nóng đem tới, anh nhoẻn miệng cười, “Lá gan nhỏ như vậy, thế mà cứ thích xem loại phim này. Xem xong lại không ngủ được cho coi.” Anh đưa tay chạm vào tôi, tôi hét lên một tiếng.

Hai bên đều có chút lúng túng, tôi nhìn anh, nhẹ giọng nói: “Anh đừng chạm vào em. Em sợ.”

Anh ngẩn người, rút bàn tay đang muốn chạm vào tóc tôi lại. Tôi xoay đầu xem TV, nhìn không chớp mắt.

Tôi cho rằng anh sẽ đi ra ngoài, nhưng anh lại cầm điều khiển tắt TV đi.

Bạn đang đọc truyện *Anh Sẽ Giấu Em Sâu Tận Trong Tim* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Cuộc hoan ái trên sofa lần này như bị thiêu đốt. Tôi có chút kháng cự, còn anh như đã chờ đợi quá lâu cho điều này, không có chút nhẹ nhàng.

Tôi cảm thấy đau, nhưng vẫn cắn răng không phát ra tiếng. Cuối cùng, anh dịu dàng ôm tôi vào lòng.

Đợi nóng bỏng dịu đi, tôi hỏi anh: “Em giống cô ấy sao, cô gái em đã gặp trong siêu thị?”

Cơ thể anh thoáng cứng đờ. Mà tôi cảm thấy nhiệt độ lạnh đến nỗi làm tôi chịu được. Tôi muốn đứng dậy, Chu Cẩm Trình lại càng ôm chặt tôi hơn.

Tôi nói, “Em lạnh.”

Đợi một lúc lâu, anh mới buông tay ra.

Tôi vào nhà tắm tắm rửa, đêm đó một mình tôi ngủ trên giường, đến một hai giờ sáng mới chợp mắt được.

Hôm sau, lúc đang ăn điểm tâm thì Chu Cẩm Trình nói: “Em quay về đi, anh giúp em liên lạc một trường đại học ở đây.”

Tôi vốn định hôm nay sẽ đi, cúi đầu khuấy cháo trong chén. Tôi là do anh nhận nuôi, tôi có thể đi hay không phải do anh cho phép, mà anh muốn tôi trở lại, tôi cũng chỉ có thể nghe lời.

Bạn đang đọc truyện *Anh Sẽ Giấu Em Sâu Tận Trong Tim* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Sau đó, tôi trở về đây sống với anh. Ban ngày không thấy anh, buổi tối anh sẽ đến. Tuy nhiên, cảm giác này lại khiến tôi cảm tưởng như đồng sàng dị mộng. Tôi càng ngày càng sợ lạnh, có khi đêm ngủ tay chân lạnh cóng, lúc tỉnh lại thì phát hiện mình đã lui tới thành giường. Có mấy lần Chu Cẩm Trình cũng thức giấc, anh nhìn tôi, cuối cùng vươn tay ôm tôi vào trong lòng. Tay chân ấm rồi, nhưng làm thế nào tôi cũng không ngủ lại được.

Dần dần, số lần Chu Cẩm Trình trở về cũng ít đi, có khi một tuần về một lần, có đôi khi thậm chí cả tháng.

Mà lần này, là hai tháng.

Tôi ngồi ở trong xe, không hỏi anh muốn dẫn tôi đi đâu. Xe dừng trước cửa một khách sạn 5 sao tráng lệ, anh mở cửa cho tôi, để nhân viên đi đậu xe. Anh vừa dẫn tôi vào sảnh khách sạn, tôi thấy ở giữa sảnh có trưng một tấm áp-phích tiệc cưới rất đẹp, hình đám cưới một cặp cô dâu chú rể, tuấn nam mỹ nữ, nhìn đẹp như mình tình màn bạc vậy. Hoá ra hôm nay cô ấy kết hôn.

Tôi theo bản năng muốn buông bàn tay đang nắm tay của tôi ra, nhưng người bên cạnh lại nắm chặt hơn, anh cười, “Hôm nay không thể lâm trận bỏ chạy.”

Đúng thật tôi đã nghĩ chạy đi. Nhưng rốt cục tôi vẫn theo anh vào.

Lễ đường được bố trí rất phong cách, toàn bộ đều là hoa hồng trắng, vừa tinh tươm lại trang nhã.

Anh để tôi ngồi ở ghế viết sẵn tên anh, lúc anh đi còn nói với một cụ bà ngồi bên: “Bà giúp con trông chừng em ấy một chút, đừng để em ấy bỏ đi.”

Cụ bà cười nói: “Cẩm Trinh, đây là bạn gái của con hả? Nhìn xinh thật, giống Ninh Ninh nhà chúng ta quá.” Lời của cụ bà chỉ là vô tình, nhưng Chu Cẩm Trinh lại chau mày, anh nói: “Vây làm phiền bà coi chừng rồi, em ấy sợ người lạ.”

Cụ bà thân thiện hiền lành nói: “Được, được, con cứ đi đi.” Chu Cẩm Trinh nhìn tôi một cái rồi mới đi.

Cụ bà quay đầu lại nói với tôi: “Thằng nhóc Cẩm Trinh này rất ít khi khấn trương như thế.” Tôi khẽ cười, cũng không phải đồng ý hoàn toàn. Cụ bà lại hỏi tôi bao nhiêu tuổi? Tôi nói, “27”.

Bà kinh ngạc, “Con nhìn sơ cũng khá giống Ninh Ninh nhà bà.” Sau đó bà cười và kể tôi nghe về cháu gái yêu quý của bà, tôi yên lặng lắng nghe, bà nói cháu gái bà lúc còn nhỏ rất bướng bỉnh, trưởng thành thì mới chín chắn hơn. Tôi nghĩ thầm, tôi cũng vậy, khi còn bé thì bướng bỉnh, từ sau khi ba mẹ qua đời cũng chỉ nghĩ tới như thế nào để sống sót. Bà nói, “Cháu bà kết hôn sớm quá”. Tôi đáp, “Đó là may mắn”. Bà cười nói: “Đúng đúng, là may mắn.”

Khi Chu Cẩm Trinh quay lại, ở bên cạnh tôi có thêm một cái ghế, anh hỏi tôi nói gì với bà? Tôi trả lời nói về Ninh Ninh.

Anh ngập ngừng một chút, rồi nói: “Đội lát nữa anh có thể tiễn đến tận khuya, em ăn xong đi lên lầu khách sạn nghỉ ngơi một chút, xong việc anh sẽ lên đón em” Anh đưa tôi thẻ phòng khách sạn. Tôi không nhận. Thẻ là anh đặt trên bàn trước mặt tôi. Sau đó anh lại đi, bà hỏi tôi, “Sao vậy? Cãi nhau với Cẩm Trinh rồi hả? Ôi, cái thằng nhóc Cẩm Trinh, lúc nào cũng nghiêm túc như thế, chẳng chịu nói lời ngon tiếng ngọt, có gì cũng đều giữ khư khư trong lòng, nhưng bà nhìn ra nó rất quan tâm con, rất yêu quý con.”

Tôi mỉm cười, nói: “Bà ơi, con không phải là bạn gái của Chu Cẩm Trinh, con là cháu gái của anh ấy.”

Bà rất lâu không lên tiếng, một lát sau bà chỉ đáp “Ừ” mà thôi.

Tôi nhớ đến tuần trước, Chu Hề gọi cho tôi, chị ấy nói: “Thanh Thanh, sang năm Cẩm Trinh phải điều đến Bắc Kinh rồi. Hay là cháu qua đây ở cùng cô đi. Để khỏi phải sống một mình. Cháu cũng 26 rồi, cháu tới đây, cô giới thiệu đối tượng cho cháu.”

Tôi lại một lần nữa không nghe lời anh, rồi bữa tiệc trước.

Tôi ở trên đường cái đón xe, đêm tối như mực, tôi nhìn thấy xa xa có xe đang tới, đèn xe chiếu chói mắt.

Tôi nghe được có người đang gọi tôi ở phía sau, “Thanh Thanh, Thanh Thanh. . .”

Bạn đang đọc truyện *Anh Sẽ Giấu Em Sâu Tận Trong Tim* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Về Chu Cẩm Trinh

Lần đầu tiên nhìn thấy cô ấy, cảm giác cô ấy rất giống tôi, cho nên tôi đã nhận nuôi cô ấy. Không lâu sau đó tôi cũng phát hiện, cô bé này hoàn toàn khác tôi, cô bé không nói lời nào, bởi vì sợ người lạ, chứ không phải là lạnh nhạt. Cô ấy chăm chỉ học tập, không phải vì ước vọng, mà vì không muốn làm người khác ghét. Cô ấy thì nghiêm túc, trầm lắng, thẳng thắn. Còn tôi thì ngược lại, là người đầy dã tâm, ần nhẫn, dối trá.

Bất ngờ với sự tương phản này, lại càng khiến tôi muốn chăm sóc cô ấy. Đem cô ấy trở thành chốn yên bình duy nhất mà tôi có được, chỉ thuộc về mình tôi mà thôi.

Sự chiếm hữu này dần dần thay đổi. Mỗi lần nhìn cô ấy rời giường, mơ mơ hồ hồ nói: “Cháu đói bụng.” Tôi đi học nấu ăn.

Cô ấy không biết giặt quần áo, luôn luôn đem quần áo khác màu ngâm cùng nhau. Tôi cười nói với cô ấy, “Sau này cháu tắm xong, cứ để quần áo ở trong thùng, đừng đựng, chú sẽ giặt cho.” Cô ấy ngoan ngoãn gật đầu.

Tôi quen với việc về đến nhà có hơi thở của cô ấy, dù ở bên ngoài mệt mỏi hay giả dối thế nào, về tới nhà tôi như được cứu rỗi. Lần đầu tiên ôm cô ấy, lòng tôi tràn ngập áy náy và tội lỗi. Sau này khi cô ấy gặp áp lực, tôi xem như đó cũng là áp lực của mình, tôi sẽ đến gánh chịu thay. Tôi muốn chăm sóc

bảo vệ cô ấy thật chu đáo, cho dù cách xa ngàn dặm.

Chu Cẩm Trình tôi thế nhưng lại yêu một người. Yêu một năm, hai năm, năm năm, và tận mười năm. . . Ngay cả chính tôi cũng cảm thấy thán phục, không thể tưởng tượng nổi. Đã quen với cuộc sống có cô ấy kề cận, thậm chí sợ ngày nào đó cô ấy ra đi, một mình tôi sẽ thế nào đây? Tôi sẽ giấu cô ấy sâu tận trong tim, không ai có thể tổn thương, không người nào có thể thay thế.

Tôi nắm tay của cô ấy, cô ấy nằm ở trên giường bệnh không nhúc nhích, tay của tôi run run, đặt tay của cô ấy lên trán mình.

“Không phải em giống như cô ấy, mà là cô ấy giống em.”

“Sang năm, chúng ta sẽ đến Bắc Kinh, nơi đó sẽ không ai quen biết chúng ta hết. Anh sau này sẽ đi làm ở đó, còn em sẽ trở về trường cũ dạy học, anh tan sở sẽ đến trường học đón em. Chúng ta có thể nắm tay nhau, anh lại có thể hôn em nơi đông người.”

“Thanh Thanh . . . Anh chỉ có em.”

Bạn đang đọc truyện *Anh Sẽ Giấu Em Sâu Tận Trong Tim* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.